

gennemføres en teknisk analyse. Efter forslaget kan en lejer blot henvende sig til udlejeren og påstå, at der er skimmelsvamp i boligen, selv om det måske viser sig ikke at være tilfældet.

På den måde pålægger forslaget udlejeren at afholde udgifter til undersøgelser uden at have sikkerhed for, at der er en nærmere begrundet mistanke om sundhedsfare, og uden at det er fastslået, hvem eller hvad der er årsagen til skimmelsvampeangrebet. Tilsyneladende er meningen, at lejer kan kræve undersøgelse, og at udlejer blot skal betale. Dermed åbner forslaget for rene chikanerier, hvor lejerne blot for at genere udlejeren kan klage over skimmelsvamp i boligen uden at bekymre sig om, hvorvidt det er tilfældet eller ej.

Tilsvarende lægges der op til, at embedslægen pludselig reelt tillægges kompetence til at afgøre, om en bolig skal erklæres for uegnet til beboelse med den virkning, at beboerne skal genhuses af kommunen.

Efter de gældende regler i byfornyelsesloven er det kommunalbestyrelsen, der har pligt til at føre tilsyn med boliger og bygninger i kommunen. I denne forbindelse skal kommunalbestyrelsen undersøge forholdet, hvis den bliver opmærksom på et muligt sundhedsfarligt forhold i en bolig, f.eks. på grundlag af en henvendelse fra beboeren. Lovgivningen har ikke fastsat, hvorledes kommunalbestyrelsen skal gennemføre sin undersøgelse, men der kan bl.a. være tale om besigtigelse og teknisk undersøgelse, herunder at anvende særligt faglig ekspertise.

Kommunalbestyrelsen skal herefter ud fra et skøn vurdere, om det er sundhedsfarligt at benytte den konkrete bolig til beboelse, og kommunalbestyrelsen skal i den forbindelse vurdere, om der er tale om nærliggende eller ikkenærliggende sundhedsfare, med henblik på at få afklaret, om boligen skal fraflyttes straks eller inden for en kortere periode.

Udgifterne til undersøgelse af forholdene skal kommunerne selv afholde, mens halvdelen af udgifterne til genhusning refunderes af staten.

Kl. 16.55

Forslaget indebærer således tilsyneladende en ændring af tilsynsreglerne, som har økonomiske konsekvenser for såvel kommuner som staten, og derfor kan man ikke som i beslutningsforslaget bare flytte den reelle kompetence fra kommunalbestyrelsen som politisk ansvarlig og over til embedslægeinstitutionen.

Endelig vil jeg gerne kommentere forslaget om, at der skal inddrages midler fra Landsbyg-

gefonden og Grundejernes Investeringsfond til løsning af skimmelsvampeproblemer i henholdsvis almene og private lejeboliger.

For så vidt angår den almene sektor, peges der i bemærkningerne til beslutningsforslaget på en investeringsramme på omkring 600 mio. kr. årligt. Som bekendt har regeringen sammen med Dansk Folkeparti og De Radikale sidste år indgået en boligaftale, som sikrer, at der årligt afsættes en investeringsramme på 2,4 mia. kr. i Landsbyggefonden. En del af disse midler anvendes rent faktisk allerede til afhjælpning af skimmelsvampeproblemer.

Nu er det jo sådan, at Socialdemokraterne blev inviteret med til disse drøftelser, men som bekendt valgte partiet at stille sig ud på sidelinjen. Derfor må jeg sige, at det runger temmelig hult, når forslagsstillerne i beslutningsforslagets bemærkninger påstår, at regeringen har valgt ikke at tage de nødvendige skridt for at sikre lejerne mod ophold i helbredstruende boliger. Sagen er jo, at regeringen tværtimod har taget fat, mens Socialdemokraterne har nøjedes med snakken.

For så vidt angår forslaget vedrørende Grundejernes Investeringsfond, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at fondens midler i alt væsentligt er indbetalt af ejendomme, der er omfattet af reglerne om binding af vedligeholdelsesansættelser. Som bekendt omfatter disse regler ikke alle private udlejningsejendomme.

Som det er fremgået, er regeringen fuldstændig enig i skimmelsvampeproblemerne alvor, og det er derfor, som jeg allerede understregede i forbindelse med behandlingen af B 136, fuldstændig uacceptabelt, hvis borgere skal være nødsaget til at opholde sig i boliger med helbredstruende skimmelsvampeangreb.

Regeringen er så til gengæld uenig i de forslag, der ligger i dette beslutningsforslag. Jeg synes i stedet, at vi skal tage udgangspunkt i de regler, vi allerede har, som et værktøj til at sikre afhjælpningen af sundhedsfarlige indeklimaproblemer for alle, uanset hvilken boligform de har valgt.

Nu skal jeg skåne salen for den gennemgang, som jeg foretog af reglerne i byfornyelsesloven, lejelovgivningen, almenboligloven og bygge-loven i forbindelse med førstebehandlingen af det tidligere omtalte beslutningsforslag. Her vil jeg blot nævne, at disse regelsæt altså rummer værktøjerne til at få afhjulpet problemerne med sundhedsfarlige forhold i alle typer boliger, og at de med reglerne om kommunal genhusning